



צ'לון

כפר איתם

עלון מס' 3 (1370) תשמ"ד 7.10.83

"העבודה" הולכת לקאנוסה



פרס לצעירי מפ"ם:

הסיכויים לאומית שואפים לאפס לממשלת אחדות-

משבר האדם שנגלה לעין רואים בימינו, בולט ביותר בבחינת משבר האמון. האמון סתם הוא שהאדם בן תקופתנו הפסיד אותה קימעה קימעה; שהרי אין אני יכול לדבר אל אדם דיבור לאמיתו, אלא אם כן רשאי אני לשער בו, שיקלוט את דברי, קליטה לאמיתה. וכך דבר זה, שאדם מתקשה כל-כך לשוח עם חבריו שיחה לאמיתה, שני צדדים הם במהות אחת. חסרון זה של אמון בהווה, של הכשר משא ומתן בין אדם לחברו, רומזים על חולי פנימי של חוש הקיום. אחד מסימניו החיצוניים של חולי זה, והמובהק שבהם, הוא שאין דיבור לאמיתו נולד בין המחנות אלא קודם כל בתוכם.

מרטין בובר

השיחה האמיתית ואפשרויות השלום.

לזכרו של מוטי - ויליך - דברים על קברו

אנחנו את החיים יקחה בידה לנו הפרידה זאת בארבעים וחמש ימים בלבד אחת אנוכה.
 מוטי גיסי, רועי, גיסי, כאשר בשלו דוגלך דמיאנו למרשע לרצונך להשוך
 לנו רק עמית ספורים - נרדף מושגות אלינו לפניך, לפדסה, לכל מטרות.
 חמישים שנה הלכנו יחד בדרך החיים. חמישים שנה התהלכנו זה על יד זה, צמודים דירה
 ליד דירה, פתוחים לגמרי אחד לשני.

חמישים שנה השתלבו דרכינו. פתוחים היינו אחד לשני ללא מחיצות וללא חציצה.

כל חיננו עשינו ביחד. והיחד לא היה חיצוני, לא היה רק בשפה ולא רק בקול.

לא איש קולות ולא אדם בעל שפה שגורה היית. בהיותנו לבדנו - וזה קרה לעתים - נפתח
 סגור לבך והותרה במקצת הלשון - אז גילית את אשר עם לבך. אז - כאשר הוסרו החרצובות
 והלשון השתחררה - דיברת, לא בקילוח ולא שוטפת, אלא כל מילה נחצבה מהלב.

הלכנו יחד דרך ארוכה. וקורות החיים - ניתן למצותן במשפטים ספורים:

איש חלוץ, איש קבוץ מראשית היווסדו, עושה ועוסק בכל עבודה - פרדס, בניין, עבודה

שכירה במושבה, הקמת ובניית המשק ובנייניו, פלח - ומה לא ?

הקמת משפחה, גידול ילדים, אב מסור, אוהב בית, עושה הכל למען משפחתו - ועד

לזכייה של נחת מגידול נכדים, שנקטפה בטרם עת. הרי בקצרה פרשת חיים ארוכה.

מוטי יקירי, אהבתי אותך בשתיקותיך. כי כאשר שתקת ונדמה היה כאילו המתרחש עובר

על ידך ולא בתוכך - פתאום פלטת משפט, צירפת דימוי ומשל לנמשל, וראית וחשת כי אכן

הדברים חדרו עמוק בתוכך. את ההתרגשות ביטאת בתנועת יד, במשל עממי קולע או בטפיחה

על השכם.

אהבתי אותך בשתיקותיך ואהבתי אותך כאשר לחצת את ידי כביטוי לרגשותיך.

מוטי גיסי, התברכת במשפחה אוהבת, מסורה, סועדת אותך בימי חולייך ללא ליאות,

ללא גבול, עד כדי שכחה עצמית. פרדקה רעייתך לא משה ממיטתך כל ימי מחלתך - זה שנה שלמה -

הכינה ארוחותיך, האכילה אותך, דאגה לנקיוןך, לתרופות. אין ולא יכול להיות טיפול

יותר מסור, יותר קפדני, מטיפולה.

היא האמינה בלב שלם, כי טיפולה המדוקדק והקפדני יציל אותך. ויש לומר, כך נדמה

לי, כי היא, בעזרת הצוות הרפואי, האריכו לא מעט את ימיך. אבל מחלותיך, כנראה, גברו

גם על המסירות וגם על הטיפול.

זה שנים סבלת ממחלות, וכדרכך - לא הרבית לתנות את מכאוביך. כל פעם כשחזרת מאחד

מבתי החולים - אם זה הדסה בירושלים ואם זה קסלן - חזרת אופטימי, חשבת שנפטרת מעונשה

של מחלה זו או אחרת, אבל כנראה החשבון הכללי והכולל לא נסגר וכל חולי הצטרף לחולי

וכל-כולך ספוג מכאובים ומחלות. אבל נשאר אופטימי, בטחת בפרדקה ובסובבים אותך והאמת

בכוחם להביא לך מזור למחלותיך.

בימים האחרונים ממש ביקשתך לא פעם ללחוץ את ידי, כמו בימים הטובים ההם,

כסימן לרצון החיים שלך, ואתה בהנאה אימצת את שארית כוחותיך כדי ללחוץ את ידי,

טביעת ידך זו חרותה עמי וכך תישאר לעד.

7.10.83

זכרון של אבא שלושת ירבעים על אבא

מס' 3 (1370)

אהבת את החיים וקשה היתה לך הפרידה מאת האוהבים אותך ואשר כה אהבת אותם. ראיתי זאת בימי מחלתך האחרונים, כאשר כשלו רגליך ומיאנו להישמע לרצונך לצעוד ולו רק צעדים ספורים - וידיך מושטות אלינו לסעד, לעזרה, לבל תימוט. ואחזת בנו כבקרש הצלה אחרון, כמשווע: אני רוצה לחיות! עד שיצאה נשמתך. בלילה האחרון. ברוך מיניתי, אבא, החיילת לאני על אהבתך, המעורבות והשקיעה לפרווח בקיבוץ, אלפניי, ובה לנאמי הנשונה - כאלו אהבו על פכאודם, לא היה ביקשתי מפרדקה שתלך לארוחת הערב יחד עם הנכדים ואני החלפתי אותה בישיבה על יד מוטי, הרגשתי ששעותיו ספורות. הלב עבד כמפוח, העיניים עצומות ולרגעים נפסקה הנשימה. האחות במשמרת לילה הגיעה ופרדקה הכלה הביתה.

וראה - מה הז תחושות של רעיה ואישה אוהבת: באמצע הלילה, בשעה שלוש אחר חצות פרדקב ירדה ממיטתה, רצה אל חדרו של מוטי והגיעה ברגעיו האחרונים. הוא הוציא את נשמתו כשפרדקה על ידו. כנאמר - ליוותה אותו בחיים עד הרגע האחרון.

מוטי, נפרד ממך, כל בני המשפחה: בניך, נכדיך, אחיך - וכל בני המשפחה ששרדו איתנו.

שלום לעפרך!

ז א ב



נר זכרון

- 6.10.51 חנך שטרסבורגר
- 14.10.52 אצה רייטר
- 18.10.64 יהודה הרפז
- 23.10.81 אליהו ברגר
- 26.10.82 ברוך סביר
- 30.10.81 סמך קובניקו



לזכרה של אסתר סלומון - דברים על קברה

מאת לילך

אסתר היקרה !

מביאים אנו אותך היום, כל משפחתך וכל הבית הקיבוצי לדרכך האחרונה !
המחלה האכזרית הכריעה אותך !

ההכרות בינינו, אסתר, התחילה לפני 27 שנים, בשבועות הראשונים לשהותך בקיבוץ, קלטנו את משפחתך, ורק לנעמי הקטנה - שטרם מלאו לה שנתיים, לא היה קל למצוא בית בבתי הילדים שלנו - הבתים היו יותר קטנים מאשר היום, התנאים יותר קשים, וקשה היה למצוא מטפלת לילדה הרכה שלך, אם כי חברה מתאימה היתה. - נפל בחלקי, לטפל בנעמי וכך יכולתי לעמוד מהרגע הראשון על אופיך, כולך אמא דואגת ואשת עבודה ! אמרת לי, שאיך דבר שאת מתגעגעת אלינו יותר מאשר לעבוד בקבוץ !!

בשלב יותר מאוחר נפגשנו שוב בעבודה משותפת בלול כנף. כמה גדול היה חלקך במשך שנים רבות בגידול הפטימים. יכולים רק אלה, שעבדו במחיצתך לדעת, והם רבים בדור הוותיקים. גם פה הטיפול המסור שלך והדאגה לאפרוחים ולעופות היו מעל ומעבר ולא אשכח את ימי החמסין הקשים, כשיחד עמלנו כדי להקטיף את הנזק, שהחוט גרם לעופות ובכך למנוע נזקים כספיים לפרנסה של המשק. עשית לפי מיטב יכולתך ואפילו מעבר לכך, כדי להציל מה שיותר מהרכוש היקר, שהופקד בידייך.

וכך בכל - אסתר הרעיה הדואגת, האמא המסורה, ובשנים האחרונות הסבתא - האוהבת ודואגת.

קיבלת את גורלך בשקט ובהשלמה, היית מאושרת, שהמדע המתקדם מצא לך תרופות - כדי להאריך את חייך ב - 10 שנים. ידעת את מצבך כל הזמן. גם בשנים האחרונות נפגשו דרכינו בבית הלבוש, אם כי בעבודה שונה. נתת את חלקך בעבודה שם במסירות ועוד לפי 10 ימים עלית לקומה העליונה לעזור, אמרת לי : " העבודה שם רבה מאד ! "

אהבת לא רק את העבודה - אלא גם את האנשים - ואנו אהבנו אותך.

מה נגיד לך שלמה - שטיפלת באסתר במסירות רבה כל כך במשך כל שנות מחלתה ? ולך נעמי היקרה, שאמא כל כך שמחה באשרך ובאה לעזרתך בלכ הזדמנות, כשהתבקשה לכך. אסתר היתה מאושרת לראות אותך בתור אמא, ואותך אמנון - בתור אבא. ואתה ישראל, שהיית במרחקים, כמה אושר היה לאמא שהספיקה לראות את המקום שבחרת בו ! ועוד הספיקה לראותך כאן לפני 6 ימים.

לכולכם המשפחה העניפה, לך שלמה, לילדים ולנכדים נאמר :

היתה לכם אמא נפלאה ! לא רק אתה ידעתם את זה, גם אנו ! כולנו ראינו כיצד קיבלה הכל בשקט, ובסבלנות וזכתה בטיפולך - נעמי עד הרגע האחרון.

במה ננחם אתכם ? מה נגיד לכם ?

שתהיה לכם לדוגמא, בכל אשר תיפנו - במסירות באהבת המולדת, בדאגה למשפחותיכם !
תמצאו את הכוח להמשך החיים - כולכם !

יהי זכרך ברוך !

החנוכיות של אמירים

חנוכיות אלו נעשו על מנת להזכיר ולסמל את התקופה, שבה ניסו מיירים ורוזקה, להנחיל מעט מתרבות ה"אידישקייט" לילדיהם. זמן רב לפני אפנת החזרה לשרשים ולא כאר-פנה, אלא כמצוות ו"הגדת לבנך", נהגו מיירים ורוזקה להנחיל לילדיהם, מערכי מורשת ישראל-סבא והפיתוחים המסורתיים בחנוכיות אלו, מסמלים תקופה זו.



החנוכיה השלישית בסדרה זו, עשויה מאל-פקה ובה משולבים מוטיבים של מסורת תימנית וכך כל סמלי חנוכה. מיד לאחריה אנו רואים את "חנוכית גבריאל", המדברת בעד עצמה.

את סדרת החנוכיות עם מוטיבים מסורתיים, מסיימת חנוכיה, שבה עיטורים מהנוסח והסגנון שעטרו כתבי יד עתיקים ואגדות של פסח.

שתי חנוכיות, שבאות בעקבות הסדרה הזו, נועדו להזכיר בקור, שערכה המשפחה בירושלים בימי הבר מצווה של גברי. מעל ציור של כפות בניני הר הבית נמתח גור-אריה יהודה, כמסמל שער פיזי וכסמל של עצמו. המוטיבים של העיבוד הם בסגנון פרסי. ליד חנוכיה זו- חנוכיה עפ"י מודל שהוצג בתערוכה, במוזיאון ישראל.

אך בכך לא סיימנו את "המסע אל השורשים" בעברו השני של החדר אנו מוצאים את חנוכית התפוצות, חנוכה מרשימה במקוריותה ובה מצוינות באופן מדורג, עפ"י גודלן, הקהילות היהודיות העיקריות בימינו.

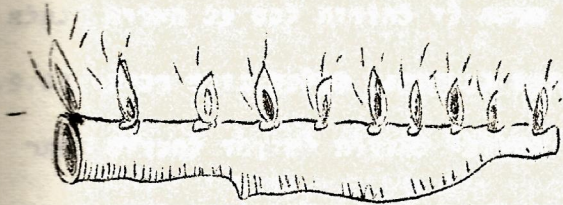
תערוכת החנוכיות לזכרו של גברי ז"ל שנפל על גדות התעלה לפני עשר שנים, ביומה הראשון של אלחמת יום הכיפורים, מעשה ידי אביו, מיירים ברעם, היא לא רק ציור מרגש ומרשים לעשור למלחמה ההיא, אלא היא גם מאורע אומנותי ותרבותי בזכות עצמו. עשרים ואחת החנוכיות אשר בכולן מוזכר ומונצח שמו של גברי, הן מעשה אומנות ומעשה חושב, ברעיון המושקע ומבוטא בהן ומלאכת מחשבת, בביצוע ובעיצוב של כל חנוכה וחנוכיה. טכניקת העבודה של מיירים, אשר חומר הגלם שלו הוא, בעיקרו, נחושת ומיעוטו אל-פקה, מתכת לבנה דמויית כסף, שנקראת גם "כסף חדש" ופה ושם הוא משתמש גם בכסף טהור ממש, היא הלחמה של כל חלקי החנוכיה, לכלל היצירה המושלמת והמורכבת. לעיתים ניתן למצוא בחנוכיה אחת אלף הל-חמות (כז, כז) וכך ניתן להבין איזו עבודת נמלים שקדנית ואיזו אהבה מושקעת בכל חנוכיה.

את הדברים, המילים, הסמלים והציורים, שמייירים רוצה להבליט, הוא מבליט ע"י טכניקת הצריבה, כלומר באמצעות חומצה חנקתית, שתוקפת את הנחושת. את החלקים שמייירים רוצה שישארו כנתינתם, באופן מקורי, הוא מצפה בלכה, כך שהחומצה אינה תוקפת אותן. זו, על רגל אחת התורה כולה, אך כמובן שהביצוע הוא סיפור מורכב וארוך, של הרבה שנות התמסרות וכשרון יצירתי.

הבה ונערוך טיול קצר בתערוכה זו, המוצגת בחדר ה"סטודיו" ש"בבית הבנים", בסמוך לחדר הזכרון לבנינו, שנפלו ושעל שם נקרא "בית הבנים" כולו. החנוכיות הראשונות שרואות עינינו, הן חנוכיות מסורתיות, רובן מנחושת.

בצידי החנוכיה שני סמלים: נוצת האורז שבה
כתבו אז מגילות ופמוט, שהיה המאור והחשמל
של הימים ההם.

הבאה בתור היא חנוכית האש של מלחמת יום
הכיפורים ובה חידוש: הנרות חבויים בפנים
בתוך צינור ורואים רק את הלהבה.



את התערוכה מסיימות חמש חנוכיות, שמהוות
סדרה על נושא השלום ובראשן חנוכית השלום,
שבה ניתן לראות את כדור הארץ מסתובב על צירו
ואת יונת השלום עם עלה זית, נראת במעופה.
בחנוכיה שניה בסדרה זו אנו רואים עץ כרות
ויוני שלום ממעל.

חנוכית "חזון ישעיהו" ובה הפסוקים הנודעים
של חזון השלום של הנביא "ולא ישא גוי אל גוי
חרב" החנוכיה מהווה מעין הרקה מכלי אל כלי
של החזון הנשגב.

החנוכיה האחרונה בתערוכה מוקדשת לשלושת
הבנים שנפלו ביום הכפורים: גברי, עמוס וראובן
והיא משמשת סיום הולם לתערוכה הזו המשאירה
את הבאים בשעריה נרעשים ואלמים כלאחר חויה
נפשית עמוקה.

תורשה לי, בעקבות ביקור בתערוכתו של מייריס
להעלות מן הזכרון חוויה אישית: בתום מלחמת
יום הכיפורים, בהיותי בגדה המערבית של תעלת
סואץ, הגיעתני הידיעה המרה שגברי בין הנעדרים
לקחתי קומנדקר ויצאתי להצטרף אל המחפשים את
עקבותיו.

במפקדת חטיבה 14, שהיתה בצידה המזרחי של
התעלה, מצאתי את איתן אריאלי, איש נגבה, בק-
רוץ המלחמה שלו והוא הסביר לי היכן אמור להיות
הטנק של גברי, שנפגע ונמצא בשטח שהיה כבוש
בידי המצרים. איתן לא חסך מאמץ, עפ"י בקשתי

לידה חנוכיה המזכירה את אהבת גברי לספורט
בכלל ולכדור יד בפרט והיא באה גם להזכיר
את השתתפותו של גברי באולמפידת מינכן,
היא האולימפיאדה, שבה נרצחו אחד עשר
ספורטאינו בידי מחבלים.

מעוררת זכרון במיוחד היא החנוכיה
"מעוז צור ישועתי". מייריס וגברי עשו פעם
חנוכיה שנעלמה לאחר מכן, עתה בא האב
להנציח זכרון זה. בחנוכיה אנו מוצאים
מילים ותוים של "מעוז צור" מצידה האחד
ומצידה השני "יזכור" ואנו רואים להבות
אש.

חנוכיה שאינה צריכה כל הסברים היא
חנוכית בית היום ובה מעוצב מראה החזית
של "בית הבנים". החנוכיה נבנתה לכבוד
חנוכת הבית שנערכה, כזכור, בחנוכה.
מצידה השני של חנוכית "בית הבנים"
ניתן למצוא פסוקים מספר המקבים, ספר
פילוסופי והסטורי גם יחד שמייריס ליקט.
פסוקים אלו קשורים כולם לחנוכה.
חנוכיה, שמייריס קשור אליה, אולי
יותר מכל חנוכיה אחרת, היא חנוכית שלושת
הקומות, שעשויה משלוש שכבות: השמש עשוי
מכסף, החנוכיה והבסיס שלה מאל-פקה והחלק
האחרון, האחורי מנחושת.

"חנוכית גבריאל" נוספת, שבה שולט
במרכזה הצבע הלבן, העשוי ממתכת אל-פקה
הצבע הלבן מסמל כידוע, את טוהר המידות
את המידות הטובות בכלל והרי תום וטוהר
לב, סמלו כל כך את אופיו של גברי. לעומת
זאת השם גבריאל מעוצב בכהה, כניגוד
וכקונטרסט, לתכונות שצויינו, שהרי גבריאל
נשרף בלהבות המלחמה וכך נראות האותיות
בשחור כדמויות טנק שרוף והרוס-שרשראות
והאותיות גבריאל- כעולות בסערה השמימה.
חנוכית מגילת האש עפ"י שירו של ח.נ.
ביאליק, באה לציין את חורבן הבית, שהרי
עמדנו אז בפני סכנת חורבן הבית השלישי

לכ' הח' אברהם טולדו

מזכיר הקבוץ

קבוץ כפר מנחם

חבר נכבד,

הרשה לי להודות לכם על הארוח הנפלא לו

זכינו בביקורנו אצלכם ביום רביעי 14.9.83

ברצוני להודות יאיוחד לחברים אסתר

שושן ופנחס כנעני, אשר טרחו רבות והקדישו

לנו לא רק מזמנם, אלא גם מטוב ליבם ותרם

רבות להרגשתנו הטובה בביתכם.

ושוב תודה,

בברכת חג שמח

שלי אבני

רכזת קהילתית

מועצת פועלי אשדוד.



פתיחת העונה

בשעה טובה נפתחה עונת המפגשים השבועיים

הפופולרים של בני (ובנות) גיל הזהב -

הידד לפרניה היוזמת והמארגנת!

מרצה הערב היה נחום שור, אשר מסר

סקירה פוליטית, כדרכו בבהירות, בתמציתיות

בהדגשת העיקר והשמטת הטפל ובעברית נאה

מאד. הוא מסר על "מאחורי הקלעים" של

ההתפתחויות סביב הקמת ממשלה חדשה וטלטולי

המו"מ של "אחדות לאומית" וכך על התארגנות

מפ"ם לקראת הבחירות המוניציפליות הקרובות.

(י.ד.)

לברור אצל טלשוות ביקור דרום, היכן ומה
עלה בגורלו של גברי, אך כל התשובות היו
לוטות בערפל אי הודאות וההתחמקות, ההסבר
היה שהוא בין הנעדרים של גדוד 79, שנפגע
ביום הראשון של המלחמה, במבואות איסמעליה,
במארב, שהכינו המצרים מטורח קרוב.

ימים אחדים לאחר מכן, משהחורר שאפסה
כל תקוה למצאו בין החיים, לקחתי את רכבי
והגעתי עד טמוך לקווי המצרים ומשם נסיתי
במשקפת ארוכת טווח, להתבונן צפונה אל
השלדים השרופים של כלי המלחמה, שנראו
פזורים מלוא רוחב המדבר, שעמדו דומם
כמעצבה ועדות לאשר התחולל כאן.

האם יכולתי להבחין בטנק של גברי?
מי יודע? המרחק היה גדול, גדול מאוד
ובמרחבי המדבר אתה יכול לאבד בקלות את
קנה המידה הנכון.

באותו יום, באמצע המדבר, כשהמחזה

והמראה הסוריאליסטי של מאות שלדים

שרופים, חרוכים ומפוייחים, המוטלים

בחלוונם בחולות הנוודים והמצהיבים- לנגד

עיני- נשאתי בליבי תפילה אלמת: מי יתן

ותהיה זו המלחמה האחרונה ומי יתן וקורבנו

וזכרו של גברי, עלם החמודות, יונצח כראוי.

תפילתי הראשונה לא נענתה ו"זכינו"

למלחמה נוראה ומיותרת נוספת- מלחמת לבנון,

אך הבקשה השניה נתמלאה עתה, יותר מהמצופה:

בתערוכת החנוכיות של מיירים, עולה ומונצח

זכר בנו, שאבד ועולים בזכרון, דברי המשורר:

"ראו אדמה כי היינו בזבזנים עד למאד".

נחום שור.



מפעל תעשיית כיורנים, בעיות ואינפורמציה.

מזה מספר חודשים קיבלתי על עצמי לנסות למצוא מפעל תעשייתי לקבוצנו. ביצוני לנסות למסור כאן מידע על הפעולות שנעשו בנדון עד היום ולעדכן את החברים בתמונת המצב הנוכחית. ראשית דבר לפני שהתחלתי להסתובב ב"שוק" ולחפש מפעלים; סכמנו בועדת המשק שני דברים בסיסיים: א. קביעת מסגרת עקרונית. ב. הקמת צוות תעשייה.

במסגרת קביעת העקרונות סכמנו את הרצוי לקבוצ בנושא כח אדם, היקף עיירה, ענייך בעבודה, מגבלות חברתיות בעיות אקולוגיות ולוח זמנים מועדף - ובתוך מסגרת זו מיקדתי את החיפושים. לגבי צוות התעשייה. נראה לנו שהכרחי לקבוע צוות בן 5 חברים אשר הוא ילווה צמוד את נושא החיפושים והדיונים המקדימים כאשר מרכז הצוות הינו ארנון, והצוות פועל בשם ו. משק ואליה הוא חייב בדרווח שוטף. את העבודה בשטח חלקתי לשני מישורים: א. חפוש מפעל.

ב. הכרות עם התעשייה הקבוצית הקיימת. בתחום החפוש מפעל, מהר מאד הגעתי למסקנה שהכוון חייב להיות - אתור מפעל קיים. העומד למכירה או טכנולוגיות קיימות המהוות בסיס להקמת מפעל ולא חפוש מוצר חדשני שפותח ע"י ממציא כלשהוא וכעת יש צורך ליצור את הטכנולוגיה התעשייתית ליצרו. לאור מסקנה זו נאצלתי לצמצם את תחום מעגל החפוש ומיקדתי אותו רק לאותם כיורנים שהיה בהם "קצה" של אפשרות למציאת מפעל. הסתבר לי שכמוני מסתובב-ים ב"שוק" לפחות עוד כ-5-6 נציגי קבוצים המחפשים מפעלים ואילו למסגרת העקרונית שאנו קבענו, איך שפע הצעות והבעיה מסובכת ביותר. לאחר שמספר הצעות שהגיעו לידינו נפסלו, הגענו (דרך גרשון סגלמן) להצעה שנראית כמתאימה ומחייבת בדיקה מעמיקה. הצעה זו אשר

לפני כחודשיים הוצגה ע"י היזם במועדון הינה למפעל מוצרים פלסטיים מחומרי A.B. בשני קווי יצור בסיסיים:

א. ייצור לוחות רב שכבתיים עד עובי 12 מ"מ במגוון תכונות של חוזק, עמידות לס-מפרטורות שונות, מיגון בפניאש ועוד - כאשר חלק מהלוחות אמורים להמכר ליצרנים אחרים אשר כיום הינם מיבאים לוחות אלו, חלק אחר אמורים להיות מיוצא לחו"ל והייתה צריכה לעבור לקו יצור שני.

ב. ייצור מוצרים מוגמרים בשיטת היניקה הצורתית המבוססת על תהליך של חמום לוח ולאחר מכן הפעלת מערכת יניקה לתוך תבנית הקובעת את הצורה הסופית של המוצר. המוצרים העיקריים שכינם אנו בודקים את כדאיות יצורם הינם במגוון די רחב כגון - אמבטיות, מקלחונים, גרונני בטיחות לרכב, ארגזים לטנדרים, ארנזי אריזה לציוד עדין, חלקי רכב שונים ועוד. במרבית המוצרים המוצר המדובר אצלנו יחליף יצור קיים מפיברגלס או מפח מצופה ונראה לנו שבאם נצליח להתחרות מבחינת המחירים נוכל לחדור לשוק.

מסיבות שונות, החלטנו לבצע סקר שוק בעצמנו, ולכן לצורך טפול מהיר בנושא צורף יונתן וביחד אנו עובדים בכדי להביא את הסקר על לשלב דיונים מסכמים ואפשרות קבלת החלטות בינן אם חיובית או שלילית.

העלות הכללית של מפעל זה הינה בסביבות 3-4 מיליון \$ ואנו צופים לתפוקת יצור של 4-6 מיליון \$ לשנה.

בימים הקרובים יסעו נועם ויונתן לגרשון ניה לבקור בתערוכת פלסטיק עולמית המקיימת שם ולאחר חזרתם, לאחר בדיקה של הפרוייקט של יונתן נועם ואמנון. יובאו הדברים להחלטה ל. משק.

אגרות חיות



ברבות שן בשן

מכתב גלוי לילדי אלון

בתקנון הכלבים התלוי על הלוח, כתוב:
 " לא ישוטט כלב בקבוץ ללא בעליו "
 זהו סעיף ראשון בין עשרת הסעיפים של הת-
 קנון והחשוב בהם. אנו נתקלים בכתוב שעל
 הלוח שלש פעמים ביום. ובכך, חברי הטח-
 ליטים והמחברים תקנוני כלבים: יש לי הד-
 שות בשבילכם ! הכלבים ממשיכים לשוטט.
 ולא רק לשוטט, אלא כדרכם (ועל כך ברצוני
 לכתוח מספר מלים) גם נלחמים, ועוד איך.
 הייתי עד נפחד מאוד לפני זמן קצר למספר
 קרבות "שן - בשן" בין להקות זאבים (כל
 כמובן) שלא ביקש את המילה כלבים אלה
 שמונעים על ידי דלק מוצק ששמו פ.כ.ט.
 אל בשמו המלא "פולקעס כפר מנחם". הם
 בעלי עצמה בלתי רגילה. סכנה ממש להמצא
 בקרבתם, בעת קרב. אז מה הם יעשו עם כל
 המיץ שלהם ? מה אתם כותבים לנו " לא
 ישוטטו כלבים בלי בעליו ?
 אז זהו זה ! תורידו את התקנון, מהלוח
 או שתדאגו שהכלבים ילמדו לקרוא.

משה ל.

חיות משוטטת

גם השנה, עם התקרב החרף, הנני מתכוון
 לפעול לחיסול חיות משוטטות במשק.
 מכיוון שפעולה זו מעוררת מהאה קולנית
 של "אי - אלה" חברים - ניתנת בזה אפש-
 רות לחברים המתנגדים לפעולה זו להביא את
 הביעה לבירור במוסדות הקבוץ.
 ההחלטה תחייב את כולנו. אחרי פסק זמן זה
 לא אכנס לכל ויכוח. בפרט שהוא לרב בסוגים
 צורמים ובנגוד להחלטת המזכירות.

בנימין

לילדי קב' אלון שלום !

זהו מכתב גלוי אליכם למען נשתף אותכם
 בחוויה שליוותה אותנו בעת עזיבתכם את בית
 מגוריכם הישן.
 כמי אשר אחראים במוסדות, הננו בהחלט
 מודעים לעובדה כי תנאי מגורים בכיתה כזו
 אינם הולמים את הצרכים, אך בהתחשב בעובדה
 כי גם חברים אחרים, ותיקים מכס גרים עדיין
 בתנאים בלתי מספקים, הרי שלא היה זה
 " סוף העולם" !

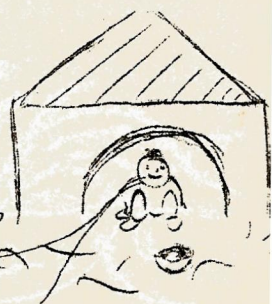
אבל ... ! לעומת זאת הזדעזנו לראות כיצד
 ילדים שקיבלו חינוך מכל טוב ובגילכם
 משחיתים בית עד היסוד לרבות דלתות, חלונות,
 קרנזים, וילונות ומה לא. רק מילדים שלא
 חונכו לשום תרבות דיור יכולנו לצפות
 לעזובה והשחתת רכוש שכזו.

הננו מאחלים לכם מגורים נאים

בם החדשים ואנא שימרו על הרכוש גם שלכם

הוא.

אביהו | יחיעם יוגב
 מזכיר | מרכז משק



Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the name 'בנימין' (Benjamin).

על עציצים ותדבות חיים

כתבה זו מתפרסמת משום מעשי הונדליות המתמשכים

הנעשים בעציצים התלויים בחדר האוכל.

לפני מספר ימים הלכתי כדרכי להשקות את העציצים בחדר

האוכל, אותם אני מגדלת ומטפחת כבר זמן רב. והנה לתדהמתי

אחד העציצים שמעל הפסנתר נעלם עם מתלה המקרמה עליו הוא

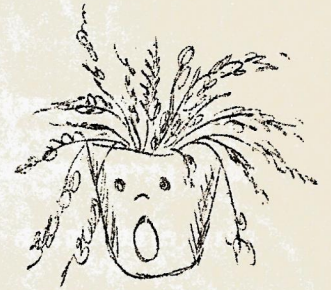
תלוי-מתנת בר-מצווה של ילד מקבוצת תומר.



הסחיבה הזו מצטרפת לעוד "גניבות קטנות" ממקומות צבור

הפוגמות בתרבות חיינו ובאיכותם, וכורתות את הענף עליו אנו

יושבים.



אותם אנשים המרשים לעצמם לקחת מרשות הרבים, פוגעים

בכולנו, וגורמים לאי רצון ולהרפיית ידינו לאלה שאיכפת להם

ועושים דברים כדי שחיינו יהיו קצת יותר יפים. ואם בעציצים

מדובר, לא פחות חשוב ומרגיז למצוא מידי פעם, ענף שצמח

וגדל, השתלשל ונפל מן העציץ והאיר עיניים ולב לכל מי

שנכנס לחדר האוכל-פתאום נקצץ ביד אכזרית ובלתי מתחשבת.

הרי אותה יד שקצצה בלי רחם, קוצצת משהו מהבית שלנו, של

כולנו! כיצד ניתן להסביר את התופעה של זריקת בדלי

סיגריות, קליפות וניירות לתוך העציצים, במקום לפח האשפה?

אני פונה בזאת בכל לשון של בקשה לאלה הפוגעים בצמחים

ובעציצים: חידלו מנהג מכוער זה! אפשרו לי להמשיך ולטפל

בהם להנאת כולנו!!!

נירה שויאר

הכתיבה פורסמה בעלוך ב- 4.12.81



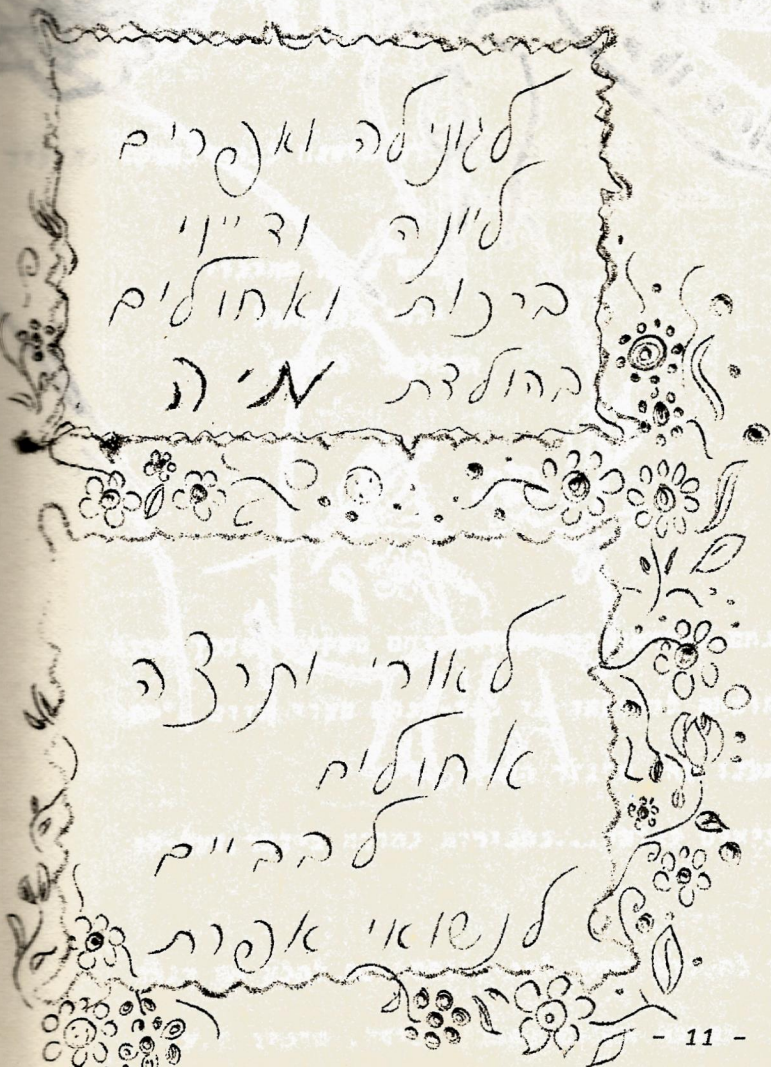
7.10.83

מגילת זמרה



לשולחן המערכת הגיעה ידיעה שמספר (לא רב) אמהות מבקשות לא להחזיר את תינוקותיהן לבית התינוקות, גם לאחר התקופה המקובלת של לינת הילדים בבית-ההורים. מבלי לדון בבעיית הלינה המשפחתית, שתידון במועצת הקבה"א בינואו הקרוב מן הראוי והרצוי להבין שכאשר יש התחפרות בעמדות, נוצרות קואליציות שעלולות, בסופו של תהליך, לערער את ריקמת חיינו העדינה בלאו הכי. נראה שענין זה יתפוס מקום נרחב בדיונינו. ר.חינוך ובמזכירות.אנו מצפים לדווח שוטף. ע.א.

עטרה: חנה לבנה



לאחר "הפוגה" חזרו חניכי המוסד ועובדיו אל ספסל הלימודים, וזאת בעיקר משום אירוש משרת מזכיר המוסד ע"י יענקלה ס.גם יונתן ניראה בשטח המוסד בעיקר על עמודי החשמל והטלפון. בהזדמנות זו נאחל לילדי "שקד" הצעירים שהצטרפו למוסד, איחולי הקלטות מהירה. בהצלחה.

ילדי חברת הילדים זכו בשבוע שעבר למנה גדושה של חג בנוסח דתי. חבר קיבוץ יבנה, סיפר בסוכה החילונית של חברת-הילדים, על מנהגי החג בקיבוץ דתי. לשם הבנה מעמיקה יותר, נסעו הילדים להשתתף בתפילת שחרית ו"מוריך הגשם", בבית הכנסת ביבנה. כמה ילדים סיכמו את הבקור ומלא אחת: משעמם. והערה אישית: אני משוכנע שלכל ילד שלנו ישנן תפילות בלב שאינן נופלות בירפין, באמיתותן ובתמימותן מאלה הכתובות בסדור התפילה.

בניצוחו של אורי סגלמן מסתיימת הכנסת הכבלים של האנטנה המרכזית. זה השלב הראשון, שלאחריו תותקן האנטנה. השלב הבא יהיה (כך אנו מקווים) הכנסת טלביזיות צבעוניות, כדי שנוכל, בעזרת מערכת וידיאו, לראות את עצמנו בורוד.

מכתבים שהתקבלו במערכת.

אל

ישראל סלעי קב' שריד

לכ' 

מזכירות כפר-מנחם

חברים יקרים,

מאז תחילת השנה פעל חברכם יואל דרום בתכנון ובבצוע פרויקט "אהל יזכור" המשולב במרכז לתיעוד וחקר, הארכיון בגבעת חביבה.

יואל הצטרף לצוות בתקופה קשה כאשר לפרוייקט זה לא היה נושא לוגיסטי ורק צוות היגוי שאופיו ציבורי ניסה להזיזו בהרבה קשיים ותיסכולים. יואל התגלה כמנוע אנושי, וביכולת הדחיפה שלו

בכושר הביצוע, וברוחו החברית הושלמה המשימה ממש ערב פתיחת המרכז.

אנו, חברי הצוות, הנהלת המרכז לתיעוד והתנועה חייבים ליואל הרבה תודות ולקייבוץ כפר מנחם על שאיפשר את שחרורו למרות הקשיים שהיינו מודעים להם, ולמרות הדחייה שהייתה קשורה לסיום עבודתו.

ושוב תודה לכם ובצידה הזמנה לבקר במרכז לתיעוד וחקר בגבעת חביבה.

בשם צוות ההיגוי

יוסי בן שאול

המחלקה לחברה



מבחינה פורמלית זה לא היה התור' של כפר-מנחם. בהתחשב בכך שכפר-מנחם משקיע במוסד הרבה מעבר למכסה, כך לאורך שנים, ובהתחשב בעובדה שהובאה לידיעתך כי כפר-מנחם מצוי היום ב"חסך" אירגוני קשה במערכת החברה והעבודה, הרי שהופתענו מאד מ"גזר הדין".

אנחנו ראינו את האפשרות כי אנו נהיה המוציאים לפועל... בסבירות נמוכה ביותר, ועל-כך

קיבלנו את ההחלטה באכזבה ואפילו בכעס!

ד. אנחנו רוצים להביע הערכה ותודה על שהסכמת להכניס ראשך לעניין ושסייעת לחלץ את עגלת

צפית מן הבוץ, אולם לגבי הפסיקה - אכזבה!! בברכת חברים (באמת) אביהי, מזכיר כ.מ.

לאחר שקיבלנו את פסק הדין שלך בבוררות שנערכה בין קייבוץ "צפית" על איוש תפקיד מזכיר המוסד, ברצוני להעיר מספר הערות:

א. אנחנו כמובן רואים בפסק הבוררות החלטה מחייבת ואפשר לומר כבר בלשון עבר כי בצענו אותה ללא ערעור קללא דופי.

ב. הצטערנו מאד שלא צרפת להחלטתך גם נימוקים. אין צורך לומר כי אנחנו לא חשבנו שאת המס הכבד הזה יש להטיל על כפר מנחם דווקא, ובהחלט ציפינו לדעת מהו שיקול הדעת שעמד מאחורי החלטה זו. בעניין זה נדמה לי שעדיין לא מאוחר וכי יש ציפיה רבה בקייבוץ ובמזכירות, לקבל את נימוקיך להחלטה.

חברים רבים ביטאו רצון זה בשיחת-הקייבוץ, שדנה ביסק הבוררות, והביעו

אכזבה מכך שנימוקים אלה לא היו.

ג. גם לאחר שוך הסערה, מלווה אותנו הרגשת מועקה ואכזבה מפסק הבוררות.

ברוך הבא וברוך הנמלא

בפרוש עונת התיירות תשמ"ד ברצוננו לסכם

את העונה הקודמת.

* לקראת שנת תשמ"ד תפעיל חברת אל-על, מחלקה

מיוחדת להטסה בעמידה. מחלקה זו תהיה רק מעט

יותר יקרה ממחלקת המטען.

* לעומת זאת חברת מעוף חכרה מהמוזיאון

לתולדות הטכניקה בפריז, צפלין, את כדורו

הפורח של מונגולפיה, ושתי סירות משוטים

מן המאה ה-2, מונעות ע"י עבדים וכל זאת

על מנת לעמוד בלחץ המבקשים לצאת לחו"ל.

* מסתבר שמכל 6 ישראלים היוצאים לניו-

יורק 4 גם חוזרים משם.

* לאלה שחזרו מאר"ב היתה בעיז קשה: האם

לקנות שני מכשירי חשמל של 110 וואט כ"א

או מכשיר אחד של 220...

* פסל החרות מהווה מקום שבו ישראלים

מנסים לדגדג את הפסל תחת בית שחיר,

בתקווה שהפסל יוריד את ידו ואז יוכלו

לסחוב את הלפיד.

* קבוצת פעילי האגוד המקצועי הגיעה להולנד

ובעת הבקור ברחוב החלונות האדומים, פצחה

בשירת האינטרנציונל.

* עקב השוק הפרוע במחירי הקבורה אותם גובה

החברה קדישא, נגנבו ממוזיאון הלובר, שני

ארונות קבורה מתקופת הפרעונים.

* מדיווחי הבנק העומי מתגלה כי 54% מכסות

הדולרים העולמית מצויה (מוסתרת) בתחתוני

ישראלים ובחזיות נשיהם.

* באחד המוספים לתיירות קראנו, שנפתחו קווי

תיירות לארצות הגוש המזרחי. לא נתפלא אם

תגענה תלונות על גניבת חלקים ממסך הברזל.

* ומהיבשת האפריקנית מדווחים הכתבים כי

בספארי בקניה נראה לאחרונה סוג חדש של

נמרים: כאלה המסתובבים ללא פרווה לאחר שנתקלו

בקבוצות של ישראלים.

לכל אלה שחזרו לחופשת מולדת 10 חודשים

אחולי הסתגלות מהירה.

ליקט וערך, עמוס.



בטוח שאשכנז
שכתינו לקניות...

* בחנות הכל בו הענקית בפריז, גאלרי לה-

פאיט, נתפס בגניבה אדם אחד דובר צרפתית.